

6. Про господарські товариства: Закон України від 19 вересня 1991 р. № 1576-XII.
7. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV.
8. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI.
9. Про акціонерні товариства: Закон України від 17 вересня 2008 р. № 514-VI.
10. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затверджено Наказом Міністерства фінансів України від 29 листопада 1999 р. № 290.
11. Русанова А.В. Відображення в обліку премій за рахунок прибутку. URL: <http://consulting.dtk.ua/ru/labor/compensation/5626>.
12. Лист від 3 березня 2007 р. № 31-34000-20-21/4377 Міністерства фінансів України щодо застосування Положень (стандартів) бухгалтерського обліку. URL: http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/article?art_id=70732&cat_id=34931.

ПОРЯДОК ФОРМИРОВАНИЯ И ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПРИБЫЛИ ПРЕДПРИЯТИЯ В БУХГАЛТЕРСКОМ УЧЕТЕ

Аннотация. В статье рассмотрены проблемы совершенствования учета прибыли и ее распределения в хозяйственной деятельности предприятия. Исследовано понятие «прибыль», обобщены современные подходы к определению порядка формирования и использования прибыли. Проведен анализ направлений распределения чистой прибыли предприятий. Рассмотрены законодательно-нормативная база и литературные источники бухгалтерского учета прибыли. Приведен учет финансовых результатов.

Ключевые слова: прибыль, чистый результат, финансовый результат, доходы, расходы, бухгалтерский учет.

THE ORDER OF FORMATION AND USE OF THE ENTERPRISE'S PROFIT IN THE ACCOUNTING

Summary. The problems of improving the accounting of profit and its distribution in the economic activity of the enterprise are considered in the paper. The concept of "profit" and generalization of modern approaches concerning determination of the order of formation and use of profit are investigated. The analysis of directions of distribution of net profit of the enterprises is carried out. The legislative-normative base and literary sources of profit accounting were considered. The accounting of financial results is given.

Key words: profit, net result, financial result, incomes, expenses, accounting.

УДК 657.11

Гайдаржийська О. М.
*кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту
Національного авіаційного університету*
Степанюк А. О.
*бакалавр, студентка
Національного авіаційного університету*

Haydarzhyys'ka O. M.
*Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor of the Department of Finance,
Accounting and Audit
National Aviation University*
Stepaniuk A. O.
*Bachelor, student,
National Aviation University*

ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИПЛАТИ ПРАЦІВНИКАМ У ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. У статті розглянуто питання відображення виплат працівникам на підприємстві відповідно до змін нормативно-правових актів. Досліджено структуру виплат працівникам підприємства відповідно до П(С)БО. Висвітлено порядок відображення інформації про виплати працівникам у фінансовій статистичній та податковій звітності підприємства. Фундаментом написання статті є узагальнення всіх значних та важливих змін законодавчо-нормативного забезпечення держави, а також загальні питання організації бухгалтерського обліку виплат працівникам та їх впливу під час складання фінансової звітності підприємства.

Ключові слова: бухгалтерський облік, звітність підприємства, виплати працівникам, єдиний соціальний внесок, податок з доходів фізичних осіб.

Вступ та постановка проблеми. Нині організація бухгалтерського обліку щодо виплат заробітної плати та соціальних гарантій працівникам на підприємствах потребує ретельного та уважного дослідження для складання цілісної та правдивої системи розрахунків, а також надання достовірної інформації користувачам звітності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення питань з організації обліку виплат працівникам на підприємствах є темою наукових праць В.М. Пархоменка, Б.Ю. Іванова, П.Л. Сука, В.С. Дієсперова, Ф.Ф. Бутинця, М.Т. Мельник, Н.В. Оляднічук, Л.В. Мельнянкової, О.П. Левченка, І.М. Бурденка та інших науковців.

Б.Ю. Пархоменко у своїх роботах висловлює думку про те, що інформація щодо відображення виплат працівникам на підприємстві як продукту бухгалтерського обліку, який надається у фінансовій звітності підприємства, має велике значення, а також відзначає, що вона обов'язково повинна бути повною, достовірною та безпосередньо неупередженою [15, с. 83].

П.Л. Сук, досліджуючи організаційні аспекти бухгалтерського обліку праці та її оплати на підприємстві, відзначав, що організація та ведення системи оплати праці, яка утворює систему бухгалтерського обліку оплати праці на підприємстві, безпосередньо повинна стимулювати працівників на досягнення вищих результатів у роботі, мотивацію до праці, зацікавлювати робітників у результатах своєї роботи, створювати умови щодо підвищення продуктивності праці, поліпшення умов праці, закріплення трудової дисципліни та збільшення рівня оплати праці на підприємстві [16, с. 68–70].

М.Т. Мельник розглядала у своїх роботах результати законодавчих та нормативних нововведень щодо розрахунків по поточних виплатах працівникам на підприємстві та їх вплив на бухгалтерський облік і фінансову звітність цих розрахунків [13, с. 30–31].

Н.В. Оляднічук досліджувала актуальні проблеми сучасного обліку розрахунків за виплатами працівникам на підприємстві та обґрунтувала тезу про те, чому потрібно оптимізувати облікові процеси господарських операцій [14, с. 85].

Потрібно віддати належне напрацюванням українських науковців, роботи яких відносяться до дослідження питань організації бухгалтерського обліку та звітності виплат працівникам на підприємстві, однак, беручи до уваги суттєві зміни законодавства України, зазначасмо, що існує необхідність подальшого вивчення цього питання.

На підставі зростання соціально-економічної кризи в країні не виникає заперечень щодо особливості питання з оплати праці, що включає відтворювальну та стимулюючу функції, оскільки постійні зміни правової бази обліку підприємства потребують від сучасного бухгалтера своєчасного здійснення уточнень як під час здійснення розрахунків в обліку, так і під час відображення інформації про виплати працівникам у фінансовій звітності підприємства.

Метою роботи є узагальнення суттєвих змін законодавчо-нормативно забезпечення, що стосується організації бухгалтерського обліку виплат працівникам та їх впливу під час складання фінансової звітності підприємства.

Результати дослідження. Організація бухгалтерського обліку поточних виплат працівникам на підприємствах відбувається відповідно до законодавчо-нормативно актів, трудових та колективних договорів підприємства згідно з Кодексом законів про працю України [1], Законом України «Про оплату праці» [2], Законом України «Про відпустки» [3], Законом України «Про індексацію грошо-

вих доходів населення» [4], Законом України «Про колективні договори і угоди» [5].

Безпосередньо важливим елементом структури організації оплати праці є тарифна система, яка включає тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і тарифно-кваліфікаційні характеристики. Тарифна система оплати праці на підприємстві використовується задля розподілу та перерозподілу робіт залежно від їх складності, а також задля розподілу робітників на підприємстві залежно від їх рівня кваліфікації та від розрядів тарифної сітки.

Тарифна система є фундаментом формування та диференціації сум заробітної плати.

Важливі визначення щодо виплат працівникам, наведені у П(С)БО 26 «Виплати працівникам» [8], формують їх загальну систему з таких категорій:

- поточні виплати, до яких входять заробітна плата за окладами та тарифами, інші нарахування з оплати праці;
- виплати за невідпрацьований час (обов'язкові щорічні відпустки та інший оплачуваний невідпрацьований час);
- премії та інші заохочувальні виплати, які потребують сплати протягом дванадцяти місяців по закінченні періоду, за який працівники виконували відведену їм роботу;
- виплати під час звільнення;
- виплати за припиненням трудової діяльності, тобто виплати працівникам, які підлягають оплаті після закінчення трудової діяльності;

Під програмами виплат за припиненням трудової діяльності маються на увазі офіційні або неофіційні угоди, відповідно до яких підприємство має виплатити кошти по припиненні трудової діяльності своїм працівникам. Відповідно до економічної сутності програми виплат по припиненні трудової діяльності можуть поділятися на програми з визначеним внеском і програми з визначеною виплатою.

Відповідно до П(с)БО 13 «Фінансові інструменти» визначаються та визнаються такі зобов'язання, що відносяться до виплат інструментами власного капіталу підприємства [9].

Інші довгострокові виплати працівнику (безпосередньо окрім виплат по припиненні трудової діяльності робітника, виплат під час звільнення та виплат інструментами власного капіталу підприємства) включають ті, які не сплачуються в повному обсязі протягом дванадцяти місяців по закінченні місяця, за який працівник виконував відведену йому роботу [9].

До того ж такий елемент, як поточні виплати, займає одну з найширших часток, що стосується виплат працівникам, а також включає [2]:

- основну заробітну плату (винагорода за виконану роботу відповідно до встановлених норм праці на підприємстві (норми часу, виробітку, обслуговування, посадові обов'язки));
- додаткову заробітну плату (винагорода за працю понад установлені норми, трудові успіхи та винахідливість, особливі умови праці на підприємстві).

До додаткової заробітної плати також безпосередньо можна віднести доплати, надбавки, гарантійні та компенсаційні виплати, встановлені чинним законодавством України; премії, які пов'язані з виконанням встановлених завдань і функцій; інші заохочувальні та компенсаційні виплати (виплати у вигляді винагород за підсумками виконаної роботи за рік, премії за спеціальними системами і положеннями, компенсаційні та інші грошові та матеріальні виплати, які не встановлені законами та актами чин-

ного нормативного законодавства або які встановлюються понад зазначеними актами нормами).

Бухгалтерський облік розрахунків за виплатами працівникам здійснюється на основі типових [9] і спеціалізованих форм обліку. На підприємствах України від первинних документів повинен повністю залежати бухгалтерський облік, ці документи оформлюються відповідно до Інструкції № 88, затвердженої Наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 р.

Згідно з цією Інструкцією всі первинні документи повинні поділятися на документи:

- довільної форми;
- типової форми.

На жаль, на практиці велика кількість організацій використовує в бухгалтерському обліку первинну документацію, яка є не діючою або має стару форму, самостійно розроблена підприємством чи відповідно до законодавства України.

Так, дуже часто бухгалтери використовують Табелю обліку робочого часу, в якому відбуваються зміни тільки в табелюванні, а обліку таких днів не ведуть, дуже грубо порушуючи ведення типової форми Табеля, яка була встановлена та затверджена Наказом Державного комітету статистики № 489 і має форму П-5.

Сама форма табеля робочого часу на підприємстві повинна поділятися на табелювання працівників (повинні робитись щоденні відмітки щодо робочих днів, хвороби, відпустки та годин щодо таких днів) і на бухгалтерський облік таких днів окремо щодо кожного працівника за особистим видом відміток. Бухгалтери дуже рідко ведуть облік таких днів стосовно кожного працівника та щодо кожного виду відміток.

Міністерство соціальної політики надає таку інформацію стосовно цього питання: «Табель обліку робочого часу є основою для нарахування працівникам заробітної плати, обов'язкової допомоги по тимчасовій непрацездатності, сум за період обов'язкових щорічних відпусток, інших виплат. Складений і підписаний відповідальною особою за ведення табеля та узгоджений керівником підприємства табель спрямовується до бухгалтерії підприємства. Також важливо, що табель обліку робочого часу є одним з головних доказів щодо нарахування заробітної плати, тому будь-які виправлення в ньому категорично забороняються».

Не менш рутинна ситуація спостерігається з відомостями щодо нарахування заробітної плати на підприємствах України. Протягом 2014–2017 рр. дуже широко використовувались на підприємствах відомості з нарахувань заробітної плати, які були встановлені та затверджені Наказом Державного комітету статистики № 144. Серед цих документів можна назвати усім відомі Розрахунково-платіжні, Розрахункові відомості, Особові рахунки, Накопичувальні нарахування.

Незважаючи на те, що цей Наказ втратив чинність ще з 1 січня 2009 р., а тоді ж ввели зовсім інші форми типових документів з обліку розрахунків з працівниками, все ж таки дуже велика кількість бухгалтерів продовжує використовувати такі форми на підприємствах. Ці документи розроблені та затверджені Наказом Державного комітету статистики № 489 і поділяються на два види документів:

- форма П-6 «Розрахунково-платіжна відомість працівника» (мається на увазі розрахунковий листок);
- форма П-7 «Розрахунково-платіжна відомість (зведена)».

Державна фіскальна служба України надає своїм користувачам таку інформацію щодо цих обставин. На підприємствах задля розрахунку та виплати заробітної

плати потрібно використовувати, зокрема, типові форми № П-6 «Розрахунково-платіжна відомість працівника» та № П-7 «Розрахунково-платіжна відомість (зведена)», які розроблені та затверджені Наказом Державного комітету статистики «Про затвердження типових форм первинної облікової документації зі статистики праці України» від 5 грудня 2008 р. № 489, у лівій частині цих документів повинні відображатися суми нарахованої заробітної плати за видами оплат, усі доплати, премії, допомоги тощо, а в правій частині – утримання за їх видами (тобто виданий аванс, Єдиний Внесок, податок на доходи фізичних осіб, профспілковий внески, аліменти, аванси в банк тощо) і обов'язково суми до виплати за кожним табельним номером та загалом за структурним підрозділом чи установою.

Організація виплати заробітної плати працівникам на підприємстві повинна відбуватися не менше двох разів на місяць з інтервалом не більше 16 днів. Не пізніше ніж через 7 днів після закінчення повинен відбутися кінцевий розрахунок за відпрацьований місяць. Виплати працівникам на підприємстві за першу половину місяця (тобто сума авансу) не повинні бути менше, ніж оплата за фактично відпрацьований час робітником.

В колективному договорі повинні зазначатись кінцеві терміни виплат і відсоткове співвідношення. Загальну інформацію щодо розрахунків з персоналом по оплаті праці встановлено Планом рахунків, а саме пасивним балансовим рахунком 66 «Розрахунки за виплатами працівникам», який включає три субрахунки:

- 661 «Розрахунки за заробітною платою»;
- 662 «Розрахунки з депонентами»;
- 663 «Розрахунки за іншими виплатами».

Елементом витрат підприємства, які формують собівартість продукції, робіт (послуг), є заробітна плата працівника. Витрати на оплату праці можуть відображатися з використанням 8 класу Плану рахунків «Витрати за елементами» і 9 класу Плану рахунків «Витрати діяльності».

Оподатковувати суму виплат працівників підприємство має обов'язково. У нашій країні оподаткування заробітної плати відбувається шляхом утримання із заробітної плати єдиного соціального внеску, військового збору і податку з доходів фізичних осіб. Також за рахунок роботодавця здійснюється нарахування на заробітну плату.

Роботодавець обов'язково повинен сплачувати утримання із заробітної плати, але проводяться ці операції за рахунок працівника підприємства. Бухгалтерський облік єдиного соціального внеску, відповідно до Плану рахунків, здійснюють на рахунку 65 «Розрахунки за страхуванням». Сьогодні відбулися значні зміни в порядку утримання єдиного соціального внеску, які будуть розглянуті надалі детальніше.

Розмір максимальної бази нарахування єдиного соціального внеску суттєво змінився з 1 січня 2018 р. Зміни відбулися не за рахунок збільшення прожиткового мінімуму для працездатних осіб, з якого її нині розраховують, а на основі зміни методики її обчислення.

Гранична сума місячного доходу працівника, на яку нараховуватимуть ЄСВ, дорівнюватиме 15 розмірам мінімальної заробітної плати (МЗП), затвердженої законом.

Беручи до уваги встановлені в законопроекті «Про Державний бюджет України на 2018 рік» (№ 7000) розміри сум прожиткового мінімуму для працездатних осіб та МЗП, можемо сказати, що граничний розмір бази нарахування ЄСВ у 2018 р. не зазнає змін.

З 1 січня 2018 р. удвічі збільшується мінімальний розмір суми ЄСВ для фізичних осіб-підприємців, які є платниками єдиного податку першої групи, що безпосередньо повинен сплатити підприємець за себе в розрахунку на

місяць. Тобто, як і для інших платників ЄСВ, вона дорівнюватиме розміру мінімального страхового внеску.

З 2018 р. платниками єдиного соціального внеску також будуть члени фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, що підлягають страхуванню на інших підставах, а саме їх не вважатимуть платниками ЄСВ, якщо за таких осіб уже сплачено податок.

Якщо члени фермерського господарства вносили сплату ЄСВ за договорами про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, то з 1 січня 2018 р. право на таку сплату вони втрачають.

Сплачувати ЄСВ з початку функціонування відповідної діяльності член фермерського господарства повинен обов'язково. Єдиний соціальний внесок він повинен нараховувати на суму доходу (прибутку), отриманого від його безпосередньої діяльності, яку оподатковують ПДФО (у межах граничної бази нарахування ЄСВ).

Розрахунок суми сплати за місяць не може бути меншим за розмір мінімального страхового внеску, навіть якщо за цей місяць або квартал не отримано доходу (прибутку). Відповідно до затверджених законів член фермерського господарства:

- зобов'язаний нараховувати ЄСВ за календарний квартал, вперше здійснюючи це за 1 квартал 2018 р.;
- зобов'язаний сплачувати ЄСВ до 20 числа місяця, що слідує за кварталом, тобто за квартал 2018 р. до 20 квітня 2018 р.

Будуть звільнятися члени фермерського господарства від сплати ЄСВ, як і фізичні особи-підприємці, якщо:

- їм сплачується пенсія за віком;
- вони мають статус особи з інвалідністю або досягли віку, затвердженого статтею 26 Закону № 1058, та отримують пенсію або соціальну допомогу від держави.

Одним з не менш важливих етапів в обліковому процесі підприємства є складання звітності. Розрахунки за виплатами працівникам на підприємстві повинні відображатися у фінансовій, статистичній, податковій та спеціальній звітності.

Фінансову звітність підприємства повинні складати у грошовій одиниці України, а саме гривні (стаття 5 Закону № 996). Також це стосується підприємств, що ведуть бухгалтерський облік на основі МСФЗ. Крім того, повинні заповнювати форми фінансової звітності в тисячах гривень без десяткових знаків великі і середні суб'єкти підприємництва.

Винятком із таких правил є розділ IV «Розрахунок показників прибутковості акцій» форми № 2. Його потрібно складати у гривнях з копійками.

Інформацію, яка відноситься до витрат на оплату праці, відображається у ф. № 1 «Баланс» (Звіт про фінансовий стан) та ф. № 2 «Звіт про фінансові результати» (Звіт про сукупний дохід).

Аналізуючи фінансову звітність підприємства як складну інформаційну структуру, яка складається з підсистем, О.В. Левицька відзначає, що «найважливішою з них є система бухгалтерського обліку чистого прибутку, що інтегрує всю інформацію про доходи й витрати суб'єкта господарювання, результатом співставлення яких є фінансовий результат» [17, с. 26–27].

Під час складання та відображення інформації у звітності зіштовхуються інтереси різних суб'єктів господарювання. Зовнішні користувачі (потенційні інвестори, кредитори, можливі майбутні контрагенти тощо) зацікавлені в тому, щоб отримана ними інформація зі звітності була якомога достовірнішою та відповідала реальному стану доходів, витрат, активів, пасивів і зобов'язань під-

приємства. Здебільшого, приймаючи рішення про співпрацю з підприємством, звітність якого досліджується, зовнішні користувачі мають бажання звести до мінімуму свої ризики в можливій майбутній спільній роботі, тому їх в безпосередньо цікавить достовірність наданих даних [12, с. 120–121].

Якщо аналізувати безпосередньо виплати після закінчення трудової діяльності, до яких входять програми з розрахованим внеском та програми з визначеними виплатами, то у відомому нам усім П(С)БО 26 «Виплати працівникам» детально розписаний механізм облікового відображення виплат після припинення трудової діяльності, проте на практиці він широко не використовується. Це можна пояснити тим, що облік програм із розрахованою виплатою є досить складним, тому що для визначення зобов'язань та витрат необхідно здійснювати актуарні оцінювання та визначати можливі актуарні прибутки та збитки.

Малорозвиненість інститутів незалежних оцінювачів (актуаріїв) не дає впевненості в тому, що актуарні оцінки можуть бути джерелом надійної прогностичної інформації щодо зобов'язань та активів, пов'язаних з виплатами після закінчення трудової діяльності на підприємстві.

Також можна відзначити, що недоцільність здійснення витрат на отримання (і регулярну актуалізацію) експертних оцінок зумовлює відсутність економічної зацікавленості в наданні підприємствами достовірної інформації користувачам фінансової звітності.

Відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам» виплати працівникам – це всі форми компенсації, що надає суб'єкт господарювання в обмін на послуги, які надає йому працівник [6]. Окрім того, відповідно до складеного контракту працівнику, який буде прийнятий на роботу, можуть бути надані компенсації на переїзд та перевезення його сім'ї на нове місце роботи й інші компенсації.

Згідно з МСБО 19 та ПСБО 26 програми виплат після закінчення трудової діяльності можна поділити на два види, а саме програми з визначеним внеском і програми з визначеною виплатою.

Пенсійне забезпечення в багатьох країнах проходить з використанням трьох джерел, а саме державних пенсійних фондів, пенсійних систем підприємств, особистих накопичень працівників у недержавних пенсійних фондах, страхових компаніях та фінансових установах.

Сьогодні в Україні система пенсійного забезпечення перебуває на шляху реформування. Окрім того, в Україні також є недержавні пенсійні фонди, але їх зовсім мало, а також невелика кількість тих громадян, які вносять власні кошти на їх рахунки у зв'язку зі знеціненням, також вони здебільшого мають відомчий характер і дуже великий ризик.

Висновки. Отже, зміни деяких законодавчих актів України мають на меті стимулювати легалізацію роботодавцями фонду оплати праці через ослаблення умов, виконання яких дасть можливість суттєво знизити витрати на сплату єдиного соціального внеску.

Тому організація обліку виплат працівникам є не тільки важливою ділянкою в системі обліку підприємства, але й ключовим фактором довгострокового розвитку, що забезпечить конкурентоспроможність суб'єкта господарювання на ринку.

Виплати працівникам – це всі форми поточної та майбутньої компенсації та додаткових благ, які надає суб'єкт господарювання самостійно або через третю особу працівнику та членам його сім'ї згідно із законодавством та внутрішньою практикою в обмін на майбутні, поточні та минулі послуги, а також у зв'язку з фактом поточних та минулих трудових відносин.

Для отримання достовірної інформації для управління та складання внутрішньої та зовнішньої (фінансової та з корпоративної соціальної відповідальності) звітності за виплатами працівникам на кожному підприємстві пови-

нен бути розроблений і затверджений робочий план рахунків, в якому передбачені субрахунки за видами виплат, термінами їх здійснення, видами зобов'язань, елементами витрат та джерелами.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
2. Про оплату праці: Закон України від 24 березня 1995 р. № 109/95-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/108>.
3. Про відпустки: Закон України від 15 листопада 1996 р. № 504/96-ВР. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/504/96>.
4. Про індексацію грошових доходів населення: Закон України від 3 липня 1991 р. № 1282. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1282-12>.
5. Про колективні договори і угоди: Закон України від 1 липня 1993 р. № 3356-XII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3356-12>.
6. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 19 «Виплати працівникам» від 1 січня 2012 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/929_011.
7. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» від 28 лютого 2013 р. № 336/22868. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
8. П(С)БО 26 «Виплати працівникам» від 28 жовтня 2003 р. № 601. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show>.
9. П(С)БО 13 «Фінансові інструменти» від 30 листопада 2001 р. № 559. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
10. Про затвердження Порядку формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Наказ Міністерства фінансів України від 14 квітня 2015 р. № 435. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0460-15>.
11. Про затвердження типових форм первинної облікової документації зі статистики праці: Наказ Державного комітету статистики України від 8 грудня 2008 р. № 489. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/norm_doc/2008/489/489_2008.htm.
12. Іванов Ю.Б., Дорожкіна Г.М., Коновалов С.І. Оподаткування виплат з оплати праці: навч. посіб. Київ: А.С.К., 2008. 320 с.
13. Мельник М.Т. Облік та звітність поточних виплат працівникам в сучасних умовах. Вісник КНУ імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка». 2013. № 130. С. 30–34.
14. Оляднічук Н.В. Бухгалтерський облік розрахунків за виплатами працівникам та його удосконалення. Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва. 2014. № 84. С. 149–155.
15. Пархоменко В.М. Достовірність фінансової звітності. Розвиток бухгалтерського обліку: теорія, професія, міжпредметні зв'язки: збірник матеріалів ІХ Міжнар. наук.-практ. конф. (26 лютого 2015 р., м. Київ) / відп. за вип. Б.В. Мельничук. Київ: ННЦ «ІАЕ», 2015. С. 315–319.
16. Сук П.Л. Організація обліку праці та її оплати. Економічні науки. Серія: Облік і фінанси. 2011. Вип. 8. С. 423–430.
17. Левицька О.В. Відображення результатів діяльності у формах фінансової звітності підприємства. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum./Ecan/2010_6/pdf/levytska_o.pdf.

ОТОБРАЖЕНИЕ ИНФОРМАЦИИ О ВЫПЛАТЕ РАБОТНИКАМ В ОТЧЕТНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Аннотация. В статье рассмотрены вопросы отображения выплат работникам предприятия в соответствии с изменениями нормативно-правовых актов. Исследована структура выплат работникам предприятия в соответствии с П(С)БУ. Освещен порядок отображения информации о выплатах работникам в финансовой статистической и налоговой отчетности предприятия. Фундаментом написания статьи является обобщение всех значительных и важных изменений законодательно-нормативного обеспечения государства, а также общие вопросы организации бухгалтерского учета выплат работникам и их влияние при составлении финансовой отчетности предприятия.

Ключевые слова: бухгалтерский учет, отчетность предприятия, выплаты работникам, единый социальный взнос, налог с доходов физических лиц.

DISCLOSURES OF INFORMATION ON PAYMENTS TO EMPLOYEES IN THE REPORTING OF THE ENTERPRISE

Summary. In the article, the issues of displaying payments to employees of the enterprise in accordance with changes in regulatory legal acts are considered. The structure of compensation of the enterprise employees according to P(S)BA was studied. The order of presenting the information about compensation of employees in the financial statistical and tax reporting of an enterprise was elucidated. The basis for writing the article is a synthesis of all significant and important changes in the legislative and regulatory framework of the state. Also, general issues relating to the organization of accounting for employee benefits and their impact on the preparation of financial statements of the enterprise.

Key words: accounting, statements, employee benefits, single social contribution tax on personal income.